

עירובין ח. (ש 11 מהסוף) עד ט: (ש 9)

חידושו של רב מול המקורות התנאיים

המשנה קבעה:
מחיצה הנראית מצד אחד ולא נראת מצד שני - נחשבת כמחיצה רק למקום שממנו היא נראית.
חידושו של רב ביחס למשנה:
הדין כך גם כשרבים עוברים בחצר.

הברייתא קבעה:
חצר שרבים עוברים בה - נחשבת כרה"ר לעניין טומאה, וכרה"י לעניין שבת.
חידושו של רב ביחס לברייתא:
אפשרות א': דין זה תקף אפילו כשהפרצות אחת מול השניה, אפשרות ב': דין זה תקף גם לקולא (היתר טלטול 4 אמות) ולא רק לחומרא (איסור טלטול מרה"ר לחצר המדוברת).

רב: חצר הפרוצה למבוי בצורה כזו:

לחצר יש מחיצה (כיוון שמהזווית שלה רואים מחיצה) למבוי אין מחיצה (מהזווית שלו לא רואים מחיצה) - לכן בחצר מותר לטלטל ובמבוי לא.

מבוי העשוי כנדל (מבוי גדול שיוצאים ממנו מבואות נוספים):

מה יש לשים בפתחים:
בפתח המבוי הראשי לרה"ר - צורת הפתח.
בפתח המבואות הקטנים לרה"ר - לחי או קורה.
בפתח של המבואות הקטנים למבוי הראשי - אבני: כלום.
רבא: צורת הפתח.

טעמו של רבא:
אם בפתחו של המבוי הראשי צריך צורת הפתח (ולא מספיק קורה) - אזי בכל שאר הפתחים שלו (למבואות הקטנים) גם כן צריך צורת הפתח.

מבוי שאורך הדפנות שלו שונה:

רב כהנא רבו של רב: כשההבדל בין הדפנות קטן 4 אמות - ניתן לשים את הקורה באלכסון (הקו המקוקו). כשההבדל גדול 4 אמות - חייבים לשים את הקורה בניצב (הקו המנוקד). כשהמרחק בין הדפנות גדול 10 אמות - חייבים לשים את הקורה בניצב (הקו המנוקד).

רבא:
בכל מצב - חייבים לשים את הקורה בניצב (הקו המנוקד).

הדין השלישי הוא תוספת של רב כהנא לדברי ר"כ רבו של רב. וכשההבדל בין המחיצות גדול 4 אמות אז יש כאן מבוי נוסף, במצב כזה לא ניתן לשים באלכסון.

טעם המחלוקת בין רבא לר"כ:
ר"כ - קורה מועילה כמחיצה (לכן ניתן לשימה באלכסון).
רבא - קורה מועילה כהיכר (לכן יש לשימה רק בניצב!).

שם את הקורה מחוץ למבוי:

רב חסדא: מי שסובר שהעיקר זה הצד הפנימי (ולכן אסור לטלטל מתחת לקורה) - מתיר את המבוי (כיוון שהצד הפנימי סמוך למבוי).
 מי שסובר שהעיקר זה הצד החיצוני (ולכן מותר לטלטל מתחת לקורה) - אוסר את המבוי (כיוון שהצד החיצוני, הקובע, רחוק מהמבוי).

רבא: לפי כולם המבוי פסול (כדי להכשיר ההלכה דורשת קורה על הפתח בדווקא).

קושיה על רבא:
 הברייתא קובעת שקורה המשוכה עד 3 טפחים - כשרה.

תשובה:
 שם מדובר כשהיא אמנם רחוקה מהדופן אבל עדיין בתוך השטח של המבוי.

טלטול מתחת לקורת המבוי:

רב, ר' חייא ור' יוחנן: מותר.

שמואל, ר' שמעון ברבי, ור"ל: אסור.

טלטול בין הלחיים של המבוי:

רב חסדא ואביי: כולם מודים שאסור.

רבא: ר' יוחנן מתיר.

טעם המחלוקת במתחת לקורה:

אפשרות א':

האם מטרת הקורה היא היכר (ואז מותר לטלטל כיוון שגם שם יש היכר) או משום מחיצה (ואז אסור לטלטל מתחת לקורה-מחיצה).

אפשרות ב':

כולם מודים שהקורה היא היכר - המח' היא האם ההיכר הוא בצד החיצוני או הפנימי.

אפשרות ג':

כולם מודים שהקורה היא מחיצה - המח' היא האם המחיצה היא בצד החיצוני או הפנימי.

דיון בטלטול בין הלחיים

דחיה: מקום פטור קיים רק כשהוא בגובה בולט מרה"ר.

נסיון הוכחה לרבא: השטח בין הלחיים הוא מקום פטור - מקום פטור מותר בטלטול.

דחיה: שם ר' יוחנן התייחס למבוי הפתוח לכרמלית - במקרה כזה אכן אסור לטלטל בין הלחיים.

נסיון הוכחה לאביי: ר' יוחנן קבע במפורש שאין לטלטל בין הלחיים.

דחיה א': שם מדובר במבוי הפתוח לכרמלית (אותה דחיה כמו הדחיה הקודמת).
דחיה ב': שם איסור הטלטול נובע מבעיה אחרת - כשהלחיים קרובים אחד לשני הם נחשבים לחי אחד ארוך, ולחי הארוך מ4 אמות - פסול. (ואין לדייק מר' יוחנן שבין הלחיים אסור לכ"ע).

נסיון הוכחה לאביי: ר' יוחנן הסביר שאסור לכ"ע לטלטל במבוי שהתקינו בו לכל אורך הדופן לחיים. מכאן שאסור לטלטל בין הלחיים.